

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษา

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉวีวรรณ สีสม

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม
พ.ศ. 2561

รายงานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตมหาสารคาม
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ปีงบประมาณ 2561

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับและเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามตัวแปรองค์ประกอบส่วนบุคคล คือ เพศ คณะ และชั้นปีที่ศึกษา 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการสนับสนุนจากครอบครัวและสังคม ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน และปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา และ 3) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยการสนับสนุนจากครอบครัวและสังคม ปัจจัยสภาพแวดล้อม การเรียนการสอน และปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะวิทยาศาสตร์ การกีฬาและสุขภาพ คณะศิลปศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 605 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ท แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ แบบสอบถามวัดการสนับสนุนจากครอบครัวและสังคม แบบสอบถามวัดสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ แบบสอบถามวัดความฉลาดทางอารมณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณแบบปกติ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา มีความฉลาดทางอารมณ์ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา โดยจำแนกตามตัวแปรองค์ประกอบส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาเพศต่างกันมีความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะ และชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพมีความฉลาดทางอารมณ์ สูงกว่า นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ และนักศึกษาในชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่ามีความฉลาดทาง อารมณ์สูงกว่านักศึกษาในชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา คือ ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน และปัจจัยการสนับสนุนจากครอบครัวและสังคม โดยปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ .450, .340 และ .279 ตามลำดับ

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ ความฉลาดทางของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา ได้ร้อยละ 25.0 ส่วนปัจจัยการสนับสนุนจากครอบครัวและสังคมส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

Abstract

The purposes of this research of studying the factors affecting self-directed learning of the students from Institute of Physical Education were to: 1) study and compare Emotional Quotient (EQ) of students in Institute of Physical Education. 2) study the relationships between factors including the family and social support, the learning and teaching environment and achievement motivation with EQ of the students. 3) study the factors affecting the EQ of the students.

The sample group consisted of 605 students: the first to fourth year of Faculty of Institute of Physical Education by Stratified Random Sampling. The research instrument was a questionnaire with five levels of rating scale included four parts: the family and social support, the learning and teaching environment and achievement motivation. The statistical procedures used to analyze the data included mean, standard deviation, t-test, One-Way Analysis of Variance, Pearson product moment correlation and Enter Multiple Regression Analysis.

The results of the study were:

1. The EQ of the students in overall was at a moderate level. Students differ in gender were not different in the level of EQ. The EQ of the students differ in faculty and academic year were different statistically significantly at the .05 level by the EQ of the students of Sports and Health Science faculty was higher than the EQ of the students of Liberal Arts faculty, the EQ of the students differ in academic year were different statistically significantly at the .05 level by the EQ of the fourth year's students was higher than the EQ of first year, second year and third year's students.

2. The factors were correlated to EQ of the students were the achievement motivation, the learning and teaching environment, the family and social support, had positively correlated to EQ of the students statistically significantly at the .01 level and the Pearson Product Moment Correlation Coefficients were .450, .340 and .279, respectively.

3. The factors affecting the EQ of the students were the achievement motivation and the learning and teaching environment. These factors can predict that the EQ of the students use would be 25 percent statistically significantly at the .05 level. The family and social support affecting the EQ of the students not statistically significantly at the .05 level.